

P-625 Un cântec ca roua

1. Un cântec ca roua ce udă pământul
Și florile-albastrelor zări, Fru-moa-
să-i cântărea ce zboară întruna
De-par-te, de-par-te de noi. O, har-fă a lui Da-
vid ră-su-nă ne'n-ce-tat, O, har-fă a lui Da-vid, ea cântă mi-nu-nat.

1 Un cântec ca roua ce udă pământul
Și florile-albastrelor zări,
Frumoasă-i cântarea ce zboară întruna
Departe, departe pe mări.

Refren:

O, harfă a lui David răsună ne-ncetat,
O, harfă a lui David, ea cântă minunat.

2 Se-ntinde pe ape, pe mări și oceane,
Spre ceruri se-nalță mereu

LAUDĂ - BUCURIE Notată de Emil Onofrei

Un cântec ce David îl cântă la harfă
Spre lauda lui Dumnezeu.

3 Și mâna-i se plimbă pe coarde sensibil,
Dând tonuri plăcute mereu.
Frumoasă-i cântarea ce-o cântă la harfă,
Cuvintele lui Dumnezeu.

4 Din duh cântă David, c-așa-i dat să cânte,
Să cânte din suflet senin,
Din inimă cântă, pe Domnul Îl laudă,
Pe Domnul din cerul divin.

P-626 Puteri de necrezut

Costache Ioanid

N. Moldoveanu

1. Pu-terî de ne-cre-zut le a-re-n si-ne dra-gos-tea. În -
se - ni - nea - ză frunți și vo - ie bu - nă-ți dă doar ea Să
rabzi să te jert - fești să ierți ce al - ții îți gre - șesc Pu -
teri de ne-cre-zut le a-re-n si-ne dra-gos-tea

1 Puteri de necrezut le are-n sine dragostea.
Înseninează frunți și voie bună-ți dă doar ea
Să rabzi să te jertfești să ierți ce alții îți greșesc
Puteri de necrezut le are-n sine dragostea.

2 Iluzii multe, mari își face-adeșea dragostea.
Mereu nădăjduind, mereu sperând te-ndeamnă ea; Când toate s-or sfârși, va fi doar una dragostea.

Dar mulți nu o cunosc și-n inimă nu o primesc,
Speranțe multe, mari, le are-n sine dragostea.

3 Credința va-nceta, nădejdea va avea sfârșit,
Dar dragostea va sta, doar ea va fi în infinit.
Iubirea-i Dumnezeu și tot ce-i bun e de la El.
Când toate s-or sfârși, va fi doar una dragostea.